

Resulta, resulta que és curiós que totes les subvencions de què vosté parla són en concurrència competitiva, n'hi han uns tècnics que les valoren i n'hi han entitats de tot tipus, de tota ideologia que les reben. Eixa és la gran diferència entre un govern que està a favor de la diversitat i promou la diversitat d'opinió ideològica i altres que el que voldrien és que els que no pensem com ells no tingueren subvenció.

Mire, vosté parla sempre d'unes determinades associacions. I vosté no parla mai, per exemple, de tots aquells mitjans de comunicació que van en contra de la línia ideològica d'este govern, que també tenen subvenció o de les penyes taurines, de determinades associacions culturals que van en contra i (*remors*) que reben les mateixes associacions...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories...

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

...i que reben les mateixes ajudes i, per tant, mire, en compliment de totes les lleis que regulen les subvencions i en compliment d'un dret fonamental que és la llibertat d'expressió, evidentment, no es pot limitar en funció de la ideologia de la gent perquè això té un nom, i es diu «feixisme». (*Aplaudiments*) I contra el feixisme, ni un pas enrere, ni un pas enrere contra el feixisme.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, continuarem ara amb la sessió de control. Escoltarem ara la intervenció del síndic del Grup Parlamentari Compromís, que formularà la pregunta de control al Consell.

Escoltarem amb silenci, com ha segut la tònica de la sessió, l'orador que està en l'ús de la paraula.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

«Por cojones. Así arrebataron los hombres de Camps a los *zaplanistas* 43,8 millones de CIEGSA en un fin de semana.» Este, senyor president, és un dels titulars que hem pogut llegir els últims dies sobre el saqueig dels diners d'educació per part de les trames vinculades al Partit Popular.

«En esta empresa manda el *conseller* –Esteban González Pons– y el *conseller* hace lo que le sale de los cojones», va dir el senyor Caturla en CIEGSA. La guerra entre *campsis-*tes i *zaplanistes* era sobre totes les coses, una guerra de les

diferents trames de corrupció que competien per controlar el territori. Actuaven com a diferents càrtels del saqueig que es barallaven per vore qui es quedava el botí. I el botí no era un altre que els diners dels valencians i les valencianes. Un botí que es repartia, fins i tot en caixes de sabates. Caixes de sabates plenes de diners. I mentrestant, els nostres xiquets i xiquetes estudiant en barracons. Eixe és el resum del que passa quan governa la dreta. (*Aplaudiments*)

Malauradament, malauradament, durant massa temps s'ha usat el nostre autogovern perquè uns pocs s'ompliren les butxaques en lloc de per aconseguir millorar la vida dels valencians i les valencianes. Les xifres són clares, i si la senyora Bonig calla i em deixa parlar, continuaré. I com bé apuntava un reportatge amb motiu del 9 d'Octubre, cada vegada n'hi ha més distància entre la riquesa dels valencians i les valencianes amb la resta de comunitats autònomes, especialment les més afavorides.

Dit d'una altra manera, senyor president, ens hem empo- brit. Una causa és la corrupció, evidentment, la corrupció no només tenia un cost directe. També tenia un cost d'oportunitat, el que es deixava de fer per a alimentar determinades butxaques, perquè quina comissió es pot cobrar d'una generació millor formada? Cap. Per tant, interessava més fer circuits urbans i la fórmula 1.

Es poden cobrar sobres intentant salvar la vida de les persones afectades per hepatitis C? No. Per això, millor intentar sucra de la visita del papa. O, quina caixa de sabates es pot repartir treballant per un model econòmic que aposte per la dignitat i la qualitat de vida dels treballadors i treballadores? Poca cosa. Per això, es preferia omplir el territori de ciment i de requalificacions i condemnar la gent a una vida de precarietat.

Això sí, mentrestant, a agitar banderes, a cridar molt, a buscar exacerbar el sentiment patriòtic mentre es tenien comptes en Suïssa.

Però després de dècades de saqueig, els valencians hem après una cosa: quan la dreta mou la bandera, els valencians ens tirem la mà a la cartera. (*Aplaudiments*)

Ho vàrem aprendre en estes Corts plantant-li cara al senyor Blasco, que furtava els diners de la cooperació per a comprar-se pisos en Miami; plantant-li cara al senyor Cotino; plantant-li cara al senyor Camps; senyalant la corrupció, aguantant amenaces.

I, una pregunta, senyor president: on estaven les dretes que estan ací hui representades mentres tot això passava? Jo li ho diré: estaven aplaudint eixos polítics o cobrant milionades per programes en Canal 9 o campanyes de publicitat institucional. Això és el que feien alguns mentres nosaltres plantàvem cara.

I, afortunadament, senyor president, la situació ha canviat. És cert, continuem trobant, a dia de hui, titulars que ens parlen de la corrupció del passat, però també ens en trobem uns altres, els que ens parlen de com anem millorant la vida de les persones, amb moltes dificultats, cert; amb molt entrebancs, també; de manera insuficient, sempre. Però les dades estan ahí. I no són números, són persones.

Dos-centes vint-i-tres mil persones que han eixit de la pobresa extrema en 2018. I això no és casualitat. Són les polítiques valentes, com la renda valenciana d'inclusió. Hem invertit 370 milions d'euros més en serveis socials; hem invertit 500 milions més d'euros en educació; hem invertit 400 milions més en el conjunt de polítiques socials. A qui vol enganyar la dreta?

Inversions que milloren la vida de la gent perquè eixe és l'objectiu del nostre govern, del nostre acord en la Generalitat, a la ciutat de València, en molts ajuntaments més; uns acords que s'han de cimentar en la confiança, senyor president, en la lleialtat amb allò que s'acorda. *(Aplaudiments)*

Per això no és una bona notícia quan el seu grup s'alinea amb Vox, amb Ciudadanos i PP per a derogar lleis del Botànic. No és una bona notícia quan a l'Ajuntament de València el seu grup s'alinea amb Vox, Ciudadanos i PP per a incomplir acords previs. Eixe no és el camí, senyor president. El camí és continuar aprofitant l'autogovern per a millorar junts i juntes la vida dels ciutadans i les ciutadanes.

Per això, senyor president, li preguntem: com valora el Consell el funcionament del nostre autogovern i la seua capacitat per a millorar la vida dels valencians i les valencianes?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Moltes gràcies.

Li contestarà el president del Consell. *(Remors)*

Senyories, escoltarem la resposta del president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Estic ben convençut que vosté i jo coincidim que l'autogovern, malgrat totes les seues obscuritats, ha estat un factor clau del progrés econòmic, social, d'esta comunitat, de la nostra terra.

L'autogovern ha sigut fonamental per millorar la nostra visibilitat, per millorar la nostra autoestima i, sobretot, també, per fer eixes polítiques que, finalment, milloren la vida de la gent, que és del que es tracta, almenys es tracta en allò que pensem en este govern.

L'autogovern i l'estat de les autonomies ha demostrat ser un bon sistema que cal aprofundir. Per tant, és fonamental que quan se discuteix respecte al futur d'Espanya se tinga en compte que no se pot anar cap arrere, cap a la recentralització, sinó que cal anar cap avant, cap a la coresponsabilitat, cap a la federalització, cap a intentar que cada vegada

tinguem més capacitat d'autogovern responsable, això sí, per tal d'avançar i millorar la vida als ciutadans i adequar-nos a aquelles necessitats bàsiques que tenen els nostres ciutadans.

Eixe esgotament que ha passat, després de quaranta anys, eixe *aggiornamento* que cal fer en la Constitució espanyola, en el mateix funcionament de l'estat de les autonomies, cal fer-lo des del màxim consens possible, però atenent la realitat del nostre país, que és una realitat plural, diversa, que no és una realitat en absolut homogènia i que no pot ser..., l'eixida uniformitzadora no pot ser mai l'eixida.

Per tant, nosaltres pensem que este govern ha fet, a més, un intent, ho va fer la legislatura anterior, va presentar una proposta, idees per a una proposta de modificació de la Constitució en positiu. Perquè ser constitucionalistes, entre altres coses, és entendre el paper de la Constitució, que és una constitució dinàmica. I el que no se pot fer és apropiari-se la Constitució ningú. Precisament, la Constitució o és de tots o no és, finalment, de ningú.

I, en eixe sentit, crec que l'autogovern, en estos moments, té encara problemes greus. Tenim el problema de l'infrafinançament, tenim el problema del deute, tenim el problema de la infra-inversió i, a banda, tots aquells problemes que té una societat europea en estos moments, que són la falta de productivitat, la qüestió de la sostenibilitat, les qüestions bàsiques, l'envelliment, totes eixes qüestions que són fonamentals i que ens aproximen als problemes del món. I a això també este govern vol donar-los respost. I, des de l'autogovern, es pot donar molta resposta, directa, a grans qüestions. Governar des del local amb una mirada global, que és el que nosaltres volem fer.

Este autogovern té les seues mancances també. Nosaltres som conscients que moltes vegades ens agradaria fer moltes més coses, que voldríem avançar més ràpidament. Tenim problemes del mateix funcionament de l'administració que, no sols entre nosaltres, sinó en general, té problemes d'adaptació a estos mons tan canviants. I tot això és el que volem fer des de la màxima cohesió i des de la màxima unitat.

Este és un govern, no són dos governs ni tres governs ara. Ha sigut un govern, continuarà sent així. I, efectivament, cada institució té el seu tarannà i la seua manera d'entendre-ho, però nosaltres, sense dubte, el que tenim ací i el que anem a fer ací sempre és treballar conjuntament per millorar la vida de les persones, que per a això estem ací. Eixa és la nostra vocació i la nostra responsabilitat i la nostra voluntat.

Ara bé, certament, hem de ser conscients que hem de enfortir tot allò que són els llaços no del govern, sinó de tota la societat valenciana. La societat valenciana no pot permetre's el luxe de la divisió en qüestions fonamentals. I, per això, a mi m'agradaria que no s'estiguera en campanya permanent i no s'estiguera en una situació de confrontació permanent, perquè això no ajuda els ciutadans.

Espere que estes properes eleccions siguen les darreres en una bona temporada i, a partir d'ahí, puguem, de veritat, avançar, que és del que es tracta.

Moltes gràcies per la seua *(inintel·ligible)* ... *(Aplaudiments)*